

SCRISOARE CIRCULARĂ

Sfârșitul anului 2018

**Mulți ani în slujba DOMNULUI meu
în orașe și țări de aproape și de departe**

Tema principală: ultimul mesaj înaintea revenirii lui Hristos

Vă salut din toată inima pe toți din întreaga lume în Numele scump al DOMNULUI nostru Isus Hristos, cu textul din 1 Tes. 3:13:

„Ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea DOMNULUI nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi”.

Chiar în capitolul următor, în versetele 13-17, apostolul descrie cum va avea loc a doua Lui venire: *„Iată, în adevăr, ce vă spunem **prin Cuvântul DOMNULUI**: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea DOMNULUI, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.*

*„Căci **Însuși DOMNUL**, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe DOMNUL în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu DOMNUL”. (1 Tes. 4:15-17).* Strigătul, glasul și trâmbița vor răsună atunci când vor avea loc învierea, transformarea și răpirea.

Acum, la sfârșitul timpului de har, strigătul de la miezul nopții îi cheamă pe toți credincioșii: *„Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”*

(Mat. 25). Mesajul curat al Cuvântului premerge a doua venire a lui Hristos.

Ultimul mesaj răsună deja de mulți ani. Dar venirea Lui va fi deodată; DOMNUL Însuși a spus: „*Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului*” (Mat. 24:27). Se va petrece la o clipită: „*Într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați*” (1 Cor. 15:52).

Pavel a descris în diferite epistole cum se va petrece acest mare eveniment și ce se va întâmpla în acel timp. De asemenea, toți apostolii s-au referit în epistolele lor la cea de a doua venire a lui Hristos. În 1 Tes. 5:23, apostolul a încheiat tema și a accentuat din nou: „*Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea DOMNULUI nostru Isus Hristos*”.

În timpul nostru, bărbatul lui Dumnezeu, William Branham, a menționat de 1400 de ori pregătirea Miresei lui Hristos în legătură cu răpirea. El a făcut aceasta din însărcinarea directă a DOMNULUI. Prin această slujbă deosebită, **trebuia ca mai întâi în Biserică totul să fie reasezat și readus în starea corectă. Aceasta este făgăduința pentru timpul nostru: „Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile...»**” (Mat. 17:11, Mar. 9:12).

Cel mai important eveniment de la sfârșitul timpului de har a făcut parte din vestirea mea de-a lungul multor ani ai slujbei mele. Așa cum este cazul cu toate învățăturile biblice, eu pot accepta doar ceea ce este scris în Biblie cu privire la această temă. Eu resping cu fermitate și fără excepție toate interpretările. De-acum timpul s-a scurtat; făgăduita revenire (Ioan 14) a DOMNULUI și Mântuitorului nostru este gata de împlinire. Acum este vorba despre deplina reasezare pe temelia biblică, la fel și despre pregătirea în credință și ascultare în vederea zilei strălucite a lui Hristos (Fil. 1:6).

Pavel, care a predicat Cuvântul din însărcinarea lui Dumnezeu, îi îndeamnă pe credincioșii din Filipi: „**Ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am**

ostenit în zadar". (Fil. 2:16). Același lucru îi îndemn eu acum, din însărcinarea lui Dumnezeu, pe toți credincioșii biblici din toate națiunile și limbile.

În Apo. 19:7 este scris că marea gloată care a fost răpită de pe pământ, cântă: „**Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit**". În Mat. 25:10 se spune: „**...cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa**".

Noi trăim în cea mai importantă perioadă de timp dinaintea celei de a doua veniri a lui Hristos; de aceea trebuie repetat iar și iar astfel ca toți adevărații credincioși biblici s-o audă și s-o creadă: ceva extraordinar s-a întâmplat pe 11 iunie 1933: în acea zi, pe când tânărul predicator William Branham boteza credincioși în fluviul Ohio, un vuiet a venit din cer și norul de lumină supranatural s-a coborât, putând fi văzut de toți cei prezenți. Apoi a răsunat un glas puternic: „**Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergea prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos**". Fratele Branham s-a referit la acest eveniment în 18 predici diferite și a accentuat „**Nu că eu voi fi premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul**".

Însărcinarea originală și formularea acesteia au fost complet falsificate mai târziu de către închinătorii la Branham din Statele Unite și scrisă astfel: „*Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergea prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis ca să premergi a doua Lui venire*".

Bărbatul trimis de Dumnezeu a vestit toate învățăturile biblice; cu adevărat el a vestit întregul plan al lui Dumnezeu astfel ca în Biserica lui Isus Hristos totul să poată fi reșezat în starea originală. El a subliniat că pentru mântuirea noastră Singurul și Veșnicul Dumnezeu S-a descoperit în cer ca Tată, pe pământ în singurul Lui Fiu născut și în Biserica Sa prin Duhul Sfânt. Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine (2Cor. 5:19, 1 Tim. 3:16).

Fratele Branham a predicat evanghelia deplină, la fel cum au făcut-o Petru și Pavel în vremea lor; el a înțeles în mod corect marea trimitere din Mat. 28:19, acolo unde accentul cade pe Numele în care

trebuie să fie botezat cel credincios și porunca din Mar. 16:16 unde este vorba despre credință, la fel și textul din Luc. 24:47 unde este subliniată iertarea păcatelor. El a predicat iertarea păcatelor prin sângele jertfei lui Hristos și i-a botezat pe credincioși la fel cum a poruncit-o Petru în prima predică din ziua Cincizecimii, sub călăuzirea Duhului Sfânt: „*«Pocăiți-vă»*, *le-a zis Petru, «și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre...»*”.

Trei mii dintre cei ce au ascultat atunci prima predică ținută după revărsarea Duhului Sfânt au crezut și au fost botezați (Fap. 2:14-41).

În zilele de început ale Bisericii originale, toți cei ce au crezut, fie că au fost evrei, samariteni sau dintre neamuri au fost botezați în Numele DOMNULUI Isus Hristos (Fapte 8:16; Fapte 10:48). Ucenicii lui Ioan au fost și ei botezați în același fel: „*Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus*”. (Fap. 19:5). O formulă sau practică trinitară a botezului este complet străină Bibliei; ea datează din sec. al IV-lea, când a fost introdusă de Atanasiu.

Perioade de timp deosebite

Pe 24 decembrie 1965 a luat sfârșit o perioadă de timp binecuvântată: DOMNUL Dumnezeu l-a luat Acasă pe slujitorul și prorocul Lui. Plin de tristețe am participat la funeraliile care au avut loc în prima zi de după duminica Paștelui, luni 11 aprilie 1966. După toate lacrimile și adâncă durere, un glas mi-a vorbit de repetate ori în inimă: „Acum a venit timpul tău să mergi din oraș în oraș ca să predici Cuvântul și să distribui hrana duhovnicească”. Atunci am știut că a sosit vremea pentru aceasta.

În aprilie 1966 a început o nouă perioadă; la fel de bine s-ar putea spune că a fost o continuare. Dar cum a fost posibil? Însărcinat de Însuși DOMNUL, imediat după serviciul funerar din 12 și 13 aprilie 1966, i-am adunat împreună pe frați în Jeffersonville. Preocuparea mea principală era ca predicile înregistrate pe benzi audio să fie tipărite, astfel ca ele să poată fi traduse în alte limbi. Roy Borders, care a fost secretarul fratelui Branham și pe care eu l-am cunoscut, a fost

însărcinat să înființeze o tipografie. Astfel a fost fondată „Spoken Word Publication” (Editura Cuvântul Vorbit).

Dacă DOMNUL cel credincios nu l-ar fi avut pe slujitorul Său William Branham în Jeffersonville pe 11 iunie 1933, noi n-am fi auzit niciodată despre mesaj. Dacă același DOMN nu l-ar fi avut pe slujitorul Său Ewald Frank în Jeffersonville în aprilie 1966, lumea nu ar fi aflat niciodată mesajul.

În 1973 am făcut o călătorie la Jeffersonville împreună cu conducătorul și bătrânul bisericii noastre, fratele Leonhard Russ și cu fratele Erich Schwill. Frații de acolo ne-au arătat locul de pe fluviul Ohio unde fratele Branham boteza atunci când s-a petrecut supranaturalul. Am mai vizitat Tabernacolul Branham și clădirea editurii „Spoken Word”.

Joseph, fiul cel mic al fratelui Branham, avea doar 11 ani în aprilie 1966. În 1981 el a schimbat numele editurii „Cuvântul vorbit” în „Voice of God, Inc.” (Glasul lui Dumnezeu). La acea vreme ajunsesem deja la peste jumătate din lume cu mesajul Cuvântului. Pentru a putea fi îndeplinită o însărcinare divină trebuie ca mai înainte să fi fost dată o chemare directă și o trimitere.

O spun înaintea DOMNULUI Dumnezeu: din momentul în care glasul celui de al șaptelea înger cu trâmbiță a fost declarat ca fiind „Glasul lui Dumnezeu” din Apo. 10:7, a început în mod oficial idolatrizarea prorocului. Apo. 10:7 nu spune absolut nimic despre Glasul lui Dumnezeu. Apo. 8 și 9 îi arată pe cei șase îngeri cu trâmbițe care își aduc judecățile asupra pământului. În Apo. 10:7 găsim *anunțul* cu privire la ceea ce se va întâmpla când al șaptelea înger sună din trâmbița lui: și anume atunci se va sfârși **taina lui Dumnezeu**, așa cum a vestit-o El slujitorilor Săi, prorocii.

În Apo. 11, după încheierea slujbei celor doi proroci și după ce templul a fost zidit și măsurat, al șaptelea înger sună din trâmbiță și este anunțat începutul Împărăției: „*Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: «Împărăția lumii a trecut în mâinile DOMNULUI nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor»*”. (Apo. 11:15). Amin.

Toate lucrurile arătate în pecetea din Apo. 6 și în capitolele următoare sunt încă în viitor. Fratele Branham a spus ca tot ceea ce este scris în pecetea a șasea și a șaptea se întâmplă în timpul necazului cel mare. Apo. 10 descrie ceea ce se întâmplă atunci când DOMNUL, ca Înger al legământului, pune picioarele Lui pe pământ și pe mare. „*Și, când (nu în 1963) au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor... și-a ridicat mâna dreaptă spre cer și a jurat...*”. (vers. 4-6). Conform celor scrise în Dan. 12:7, după ce Îngerul jură, mai sunt trei ani și jumătate până la sfârșitul acelei perioade de timp. **Apo. 10:7 rămâne pentru totdeauna la singular. Fratele Branham a vorbit întotdeauna despre tainele lui Dumnezeu. Apostolul Pavel a făcut același lucru: „Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos și ca niște ispravnicii ai tainelor lui Dumnezeu”.** (1 Cor. 4:1).

Taina lui Dumnezeu este Isus Hristos, DOMNUL nostru. Apostolul a accentuat-o încă o dată: „*Pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei*”. (Col. 2:2-3).

Prima dată când mi-a fost pusă întrebarea despre cele șapte tunete din Apo. 10, a fost în Marsilia, în februarie 1980. Atunci nu am avut niciun răspuns, dar în dimineața următoare DOMNUL mi-a vorbit cu un glas poruncitor: „**Slujitorul Meu, scoală-te și citește 2 Tim. 4**”. Nimeni nu-și poate închipui ce se petrece în interiorul unui om în astfel de momente. Acum DOMNUL cel credincios mi-a adresat personal aceste cuvinte. Când am citit cu voce tare: „**Propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura**”. (vers. 2), mi-a fost clar că în Cuvânt nu este scris nimic despre cele șapte tunete; de aceea nu se poate predica despre ele.

Însărcinarea mea este să predic doar Cuvântul scris. În primele trei versete din Apo. 1 citim: „**Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!**” (vers. 3). Fratele Branham a accentuat ultimele 4 versete din Apo. 22 de aproape 150 de ori. Dacă cineva adaugă ceva la

Cuvântul scris, acea persoană va suferi urgiile scrise în el; și dacă cineva scoate ceva din el, aceluia i se va scoate partea lui de la pomul vieții. De aceea a spus fratele Branham: „**Nu acceptați ceva decât dacă este scris în Biblie**”.

Fiecare predicator ar trebui să citească cu mare atenție 2 Tim. 4 și să se cerceteze pe sine ca să vadă dacă versetul 2 i se aplică pentru că el predică doar Cuvântul lui Dumnezeu, sau dacă se încadrează în versetele 3 și 4 pentru că el predică istorisiri închipuite. Cei care nu respectă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu sunt osândiți să creadă propriile lor interpretări și erezii (2 Tes. 2:10-12).

Eu nu-l corectez pe proroc, dar este datoria mea sfântă să așez în mod corect în Scriptură toate lucrurile pe care le-a spus el cu privire la planul de mântuire al lui Dumnezeu. Tuturor celor ce se referă doar la el și la citatele lui, trebuie să le spun ceea ce a scris Petru cu privire la epistolele lui Pavel: „*Ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor*”. (2 Pet. 3:16).

Fratele Branham a vorbit adesea la timpul trecut despre lucruri care sunt încă în viitor. Dar în acest fel a fost scrisă întreaga profecie biblică. Pe insula Patmos, Ioan a văzut totul ca și cum s-ar fi întâmplat deja. Dar numai cei neștiutori din punct de vedere duhovnicesc răsucesc citatele spre pierzarea ascultătorilor lor.

DOMNUL nostru a mărturisit despre Ioan Botezătorul că el era mai mult decât un proroc, dar nu mai mult decât un om. „*Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun, și mai mult decât un proroc; căci el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta»*”. (Mat. 11:9+10). Același Cuvânt rămâne valabil și pentru William Branham. Toți apostolii au anunțat revenirea DOMNULUI, dar lui William Branham i-a fost dată însărcinarea directă de a aduce mesajul care premerge a doua venire a lui Hristos.

Dar el a fost doar un om, un bărbat trimis de Dumnezeu. Partea infailibilă și desăvârșită a fost darul divin al viziunilor și slujba profetică. Ca om, el a avut câteodată anumite așteptări și percepții

personale ale lucrurilor. De exemplu, el a avut convingerea fermă că tot ceea ce i-a fost arătat în viziuni în anul 1933 urma să se împlinească până în anul 1977; de aceea, cei ce-l idolatrizează pe Branham au răspândit învățătura că totul se va încheia în 1977 și va avea loc răpirea. Dar rămâne adevărat pentru totdeauna că nimeni nu știe ziua sau ora.

„O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!” (Rom. 11:33)

Eu pot mărturisi, spre slava lui Dumnezeu, ceea ce El mi-a dat prin harul Său. Exact acum 70 de ani am trăit întoarcerea la Dumnezeu și mi-am dedicat viața DOMNULUI. În iunie 1948 a avut loc prima adunare într-un cort de după al Doilea Război Mondial și acolo L-am primit pe Isus Hristos ca Mântuitor al meu. Cu exact patru săptămâni mai înainte, pe 14 mai 1948, David Ben-Gurion proclamase înființarea statului Israel.

În iunie 1949, la Conferința Internațională Penticostală din Hamburg am primit botezul Duhului Sfânt. În august 1955 am fost pentru prima dată martor al adunărilor fratelui Branham din Karlsruhe și am avut prima întâlnire personală cu el luni, 15 august 1955. Pe 12 iunie 1958, în Dallas, Texas mi-a fost dată posibilitatea să am o discuție detaliată cu el. Pe 2 aprilie 1962 am trăit chemarea mea la slujbă într-un mod supranatural. În special din acel moment eu pot spune: „Viața mea a fost pusă în slujba DOMNULUI, în orașe și țări de aproape și de departe”.

Am relatat de mai multe ori trăirea extraordinară din 2 aprilie 1962. Ceea ce ar trebui menționat aici încă o dată sunt evenimentele din decembrie 1962. Stabilisem prin telefon o întâlnire cu fratele Branham în Jeffersonville, la începutul lui decembrie. Duminică, pe 2 decembrie m-am așezat printre cei veniți la închinare în Tabernacolul Branham. Când pastorul Neville a cerut adunării să se ridice pentru rugăciune, deodată fratele Hickerson a exclamat cu voce tare: „Așa vorbește DOMNUL Dumnezeu: fiul Meu Frank, tu nu ai traversat oceanul în

zadar. Nu fi descurajat pentru că nu l-ai întâlnit ieri pe prorocul Meu; îl vei întâlni mâine și el îți va spune tot ce ai pe inimă”.

În ambele adunări la care am participat, pastorul Neville m-a chemat să vorbesc adunării. Am avut privilegiul să predic de două ori de la același amvon de la care prorocul aducea predicile sale.

Lucrurile s-au petrecut așa cum a spus fratele Hickerson în prorocie: fratele Branham m-a luat luni de la hotel și am petrecut câteva ore discutând. În prezența celor doi frați, Fred Sothman și Banks Wood, prorocul a repetat cuvintele pe care mi le spusese DOMNUL pe 2 aprilie 1962. El mi-a spus că foametea nu se referă la hrana naturală, așa cum am crezut eu, ci la hrana duhovnicească pe care eu urma s-o distribui. Fratele Branham a confirmat prin descoperire chemarea mea și a răspuns întrebărilor mele arzătoare. La sfârșit el a spus, și citez: **„Frate Frank, așteaptă cu distribuirea hranei până vei primi și restul acesteia”**. Restul hranei se găsește în predicile despre peceti din martie 1963 și în toate celelalte predici până la ultima din decembrie 1965, toate fiindu-mi trimise în Germania. Doar atunci a putut începe distribuirea hranei.

Distribuirea hranei duhovnicești trebuie să includă întotdeauna vestirea Cuvântului scris. *„Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului”*. (Amo. 8:11). DOMNUL a spus: *„Este scris: «Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»”*. (Mat. 4:4).

Chemarea la slujbă este pentru mine la fel de importantă cum a fost vorbirea DOMNULUI pentru Avraam în Gen. 12, pentru Moise în Ex. 3 și pentru Iosua în cap. 1 și la fel cum a fost pentru Ioan Botezătorul în Luc. 3:2, pentru Pavel în Fapte 9 și pentru fratele Branham în 11 iunie 1933 și în 7 mai 1946. Fiecare chemare și trimitere divină a fost și este în legătură cu planul lui Dumnezeu de mântuire. ***„Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine”***. (Ioan 13:20).

A venit apoi duminică 19 septembrie 1976, zi în care DOMNUL cel credincios a așezat biblic însărcinarea pe care mi-o dăduse:

„Slujitorul Meu, Eu te-am rânduit conform Mat. 24:45-47 ca să dai hrana la vremea potrivită”.

Fratele Branham a văzut într-o viziune cum el depozita diferite alimente pe rafturi. El a vorbit despre aceasta în 1 aprilie și în 30 decembrie 1962. Mie mi s-a dat însărcinarea divină să pregătesc în mod corespunzător hrana care fusese depozitată și s-o aduc la masa DOMNULUI pentru poporul lui Dumnezeu. Toți frații din întreaga lume distribuie aceeași hrană duhovnicească prin predicarea Cuvântului descoperit.

Vechile tactici ale lui Satan

Pentru noi este foarte greu să ne închipuim cum de a fost posibil ca în cer să aibă loc răzvrătirea căpeteniei îngerilor, a fiului zorilor. El a vrut să-și așeze scaunul de domnie pe muntele adunării și să fie ca Cel Preaînalt (Isa. 14, de la vers. 12). Din cauza dorinței lui de preînălțare, „Mă voi...mă voi”, el poartă răspunderea pentru propria lui cădere și soartă și a devenit vrăjmașul lui Dumnezeu și vrăjmașul tuturor credincioșilor. El i-a dus la cădere pe îngerii care l-au urmat. În Apo. 12:7-9 ni se spune că ultima luptă va avea loc în cer: **„Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui”.**

La fel de greu ne este să înțelegem că după răzvrătirea din cer și căderea care l-a făcut vrăjmașul lui Dumnezeu, Satan și-a continuat planul pe pământ și a cauzat căderea omului în grădina Eden. Fratele Branham a vorbit deseori despre aceasta, de asemenea și în pecetea a șaptea. Cine poate înțelege că DOMNUL Dumnezeu, care a umblat în grădina Eden, i-a permis lui Satan, șarpele cel vechi, s-o atragă pe Eva într-o conversație și astfel să arunce îndoială asupra Cuvintelor lui Dumnezeu: **„Oare a zis Dumnezeu cu adevărat...?”**

În acea clipă, când Eva și-a plecat urechea și Satan a reușit să semene îndoieli cu privire la ceea ce Dumnezeu îi spusese lui Adam, atunci s-a întâmplat! Astfel a fost în stare Satan să triumfe asupra

Cuvântului, cum a accentuat fratele Branham. El a mai spus că necredința este de fapt păcatul care a cauzat toate celelalte păcate. Cine nu crede ceea ce a spus DOMNUL Dumnezeu este osândit să creadă minciuna Satanei.

Fratele Branham a vrut ca în 24 decembrie 1965 să predice despre „Urma șarpelui” și își făcuse unele notițe despre aceasta, dar a fost chemat Acasă chiar în acea zi. Șarpele a lucrat la început prin amăgire și înșelare și la sfârșit șarpele lucrează în același fel. Înșelarea Evei s-a petrecut în voia îngăduită a lui Dumnezeu astfel ca planul de mântuire să poată fi împlinit în voia desăvârșită a lui Dumnezeu. Ca o femeie înșelată, ea l-a adus pe Adam sub influența ei și l-a atras în cădere. Două semințe fundamentale diferite s-au manifestat în Cain și Abel; astfel s-a ridicat vrăjmășia. Dar aceasta a fost singura cale prin care putea fi introdus planul lui Dumnezeu de mântuire. **Imediat după aceea DOMNUL Dumnezeu a dat făgăduința că sămânța divină urma să vină prin femeie și să zdrobească capul șarpelui** (Gen. 3:15). **Apoi a urmat învinuirea lui Adam: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale...”** (vers. 17).

Din păcate, la sfârșitul anilor '70, Satan, șarpele cel vechi s-a furișat și în mijlocul nostru aici, prin darul prorociei. S-a petrecut sub mantaua lui „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”: „Așa vorbește DOMNUL, iată, slujitorul Meu...” s-a dovedit mai târziu că era „Așa vorbește o femeie”. Chemarea și ceea ce spusese DOMNUL slujitorului Său pe 2 aprilie 1962 a fost pus sub semnul îndoielii. Ceea ce s-a petrecut în grădina Eden s-a repetat aici: „Oare i-a vorbit DOMNUL cu adevărat?”. Totuși, ca și în cazul lui Cain și Abel, aceasta a fost singura cale prin care cele două semințe s-au putut manifesta.

Cu răutate și ceartă, sub directă influență a șarpelui, s-a răspândit cu voce tare: „DOMNUL nu i-a vorbit deloc”. Biserica locală a fost distrusă. Credincioșii mesajului din timpul sfârșitului din întreaga lume au fost trași în înșelăciune.

Cine o poate înțelege? Pe 16 iunie 1979, DOMNUL Dumnezeu a vorbit cu un glas ca sunetul unui tunet puternic aceleași cuvinte pe care le-a rostit în grădina Eden acum șase mii de ani: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale...!”. Voia îngăduită a lui Dumnezeu a

trebuie să se facă și aici, astfel ca voia desăvârșită a lui Dumnezeu să se poată face acum în adevărata sămânță, adevărații credincioși.

Ce s-a întâmplat în cer și în grădina Eden a rămas departe în urma noastră. Dar ceea ce s-a petrecut în mijlocul nostru a avut un efect foarte grav. Două semințe duhovnicești diferite au ieșit la iveală: sunt cei ce cred în însărcinarea divină și apoi sunt cei ce o disprețuiesc și își bat joc de ea. Toți cei ce sunt sub o influență greșită n-au mai pus niciodată piciorul în Centrul de Misiune, din mai 1979 până în ziua de azi.

Chiar și acum este vorba despre cele două semințe. Unii cred că Însuși DOMNUL a dat însărcinarea, ca parte a planului de mântuire, printr-o chemare directă la o slujbă care a fost dusă la îndeplinire în toată lumea timp de peste o jumătate de secol. Ceilalți rămân în învățătura că nu mesajul ci prorocul a fost premergătorul celei de a doua veniri a lui Hristos și ei îl așteaptă să se întoarcă și să-și încheie slujba într-un cort.

Slujba sa unică, la care am fost martor personal, a fost o repetare a ceea ce s-a întâmplat în slujba DOMNULUI nostru. Fratele Branham a subliniat deseori acest lucru și apoi s-a referit la Gen. 18, conversația DOMNULUI cu Avraam și la Ioan 5:19. Dar acum prorocul este slăvit cu erezii care duc chiar la idolatria care este construită în jurul lui. Ei trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent respingând pe purtătorul mesajului din Cuvânt. Prin aceasta ei Îl fac mincinos atât pe DOMNUL Însuși care a dat însărcinarea, cât și pe proroc, care a confirmat-o. Dumnezeu le spune acestora: „*Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare pe care n-o veți crede nicidecum dacă v-ar istorisi-o cineva*”. (Fap. 13:41).

În Ef. 6 ne este poruncit: „*Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești*”. (vers. 11-12).

Fiecare verset din acest capitol este un apel important la care trebuie să luăm aminte și să ne supunem.

„Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu... ”. (vers. 17). Apostolul s-a referit la Cuvântul lui Dumnezeu ca **„săbie a Duhului”** în contextul luptei duhovnicești. El a apelat la credincioși să se roage unii pentru alții, iar în vers. 19 i-a rugat să mijlocească și pentru el: **„Și pentru mine, ca ori de câte ori îmi deschid gura să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei... ”.**

În Apo. 12:10-11 citim despre cei care au biruit și au fost răpiți: **„Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte”.**

Harul lui Dumnezeu

Cu adâncă recunoștință putem lăuda harul lui Dumnezeu. În ciuda tuturor ponegririlor de neînțeles și a calomniilor care au început în 1979, DOMNUL cel credincios ne-a dăruit mult har. Nu doar biserica locală ci și lucrarea misionară în întreaga lume au fost binecuvântate încă o dată. Între 200 și 300 de frați și surori din împrejurimi participă la adunările regulate din fiecare săptămână. În primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni aproape 1200 de credincioși din toată Europa și chiar din țări îndepărtate ale lumii vin să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Numărul de conectări on-line la transmisiunile directe ale acestor adunări lunare a crescut substanțial în ultimele luni așa că acum se numără cu miile în 172 de țări.

Slujba extraordinară a fratelui Branham s-a încheiat în 1965. Apoi a urmat perioada binecuvântată dintre anii 1966 - 1979, iar acum putem privi în urmă la aproape 40 de ani în timpul cărora Dumnezeu a fost cu noi mai mult decât ne-am gândit sau am cerut.

Știți voi cum a lăsat fratele Branham Biblia pe care o ținea acasă? A fost lăsată deschisă la ultima pagină a cărții Deuteronom, capitolul 34 și prima pagină a cărții Iosua, capitolul 1. Sub conducerea

lui Moise a avut loc exodul din robia egipteană; sub conducerea lui Iosua poporul lui Israel a intrat în țara făgăduită. Prin slujba fratelui Branham noi am fost călăuziți afară din robia denominațiilor iar acum trăim intrarea copiilor lui Dumnezeu în posesia tuturor făgăduințelor.

Fratele Branham s-a rugat astfel în ultimele minute ale predicii despre a șaptea pecete: **„Acum, DOAMNE, eu Te rog să mă ajuți fiindcă devin tot mai slab și știu că zilele mele sunt numărate; de aceea Te rog să-mi dai ajutorul Tău. Ajută-mă DOAMNE să fiu credincios, sincer și corect, ca să fiu în stare să duc mesajul Tău mai departe, așa cum ai hotărât Tu. Când vine timpul să depun totul, când voi ajunge la râul în care valurile năvălesc, o, Dumnezeule, aș dori ca atunci să pot preda această sabie în mâinile unui om cinstit ce poartă Adevărul”**.

Pot să întreb, cine a fost cel dintâi care a purtat mesajul în Europa de Vest și de Est, în Asia și Africa și în întreaga lume? Mai este altcineva pe pământ care să fi auzit glasul DOMNULUI, să fi primit o chemare divină și să-și îndeplinească însărcinarea ca fiind o parte a planului de mântuire? Toți cei ce sunt din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 8:47) și au recunoscut că acesta este ultimul mesaj al chemării afară, așezării din nou, separării și pregătirii înaintea iminentei reveniri a lui Hristos. Toți cei ce cred că acum este îndeplinită o însărcinare directă ca parte a planului de mântuire au ochi binecuvântați cu care pot vedea și urechi binecuvântate cu care aud (Luc. 10:23) și vor lua parte la răpirea binecuvântați ai DOMNULUI.

Fratele Branham nu a dus mesajul în nicio altă țară. După deschiderea pecetilor în martie 1963, el nu a mai predicat în afara țării sale. Eu pot privi în urmă la mulți ani în care, din însărcinarea lui Dumnezeu am vestit personal mesajul biblic în 165 de țări și în multe orașe din toată lumea – inclusiv Moscova, Beijing, Cairo și Damasc. Luând în considerare și toate transmisiunile prin televiziune, am predicat peste unsprezece mii de predici. În prezent, predicile înregistrate pentru programele de televiziune sunt transmise în mod regulat în 72 de țări și conform statisticilor oficiale sunt ascultate de 10 până la 12 milioane de oameni.

DOMNUL Dumnezeu a dăruit și harul extraordinar ca eu să pot traduce predicile fratelui Branham și să scriu toate cărțile, broșurile și

Fratele Branham la primul botez în fluviul Ohio pe 11 iunie 1933

Patruzeci de ani mai târziu, fratele Russ, fratele Schwill și cu mine am vizitat locul în care DOMNUL a coborât în norul supranatural de lumină în fața a mii de oameni pe 11 iunie 1933 și i-a dat fratelui Branham însărcinarea.

În Jeffersonville am vizitat și Spoken Word Publication (Editura „Cuvântul vorbit”) care a fost înființată și condusă de fratele Roy Borders. El a fost secretarul personal al fratelui Branham până la decesul acestuia.

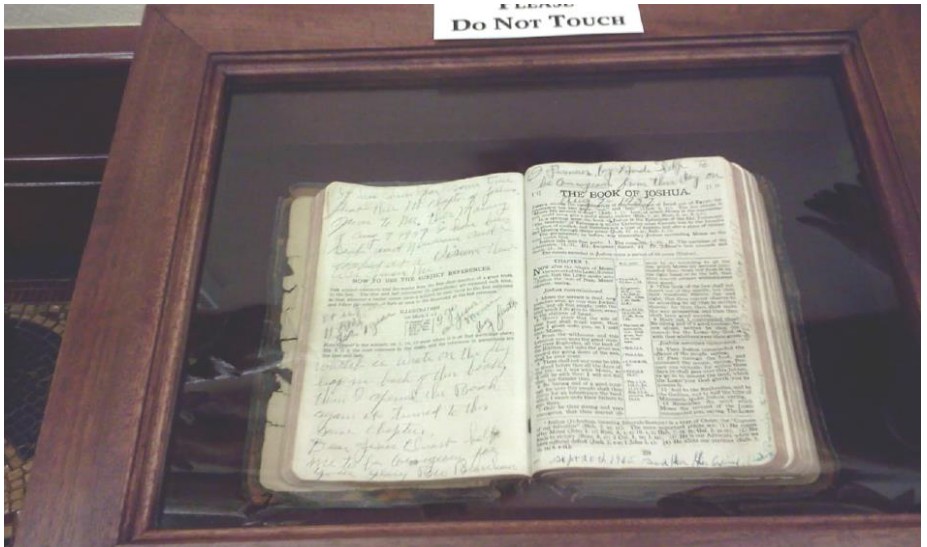
În decembrie 1962 mi s-a permis să vorbesc de două ori de la amvonul Tabernacolului Branham din Jeffersonville, acolo unde fratele Branham a ținut cele mai importante predici ale sale.

Fratele Branham cu puțin timp înainte de decesul său; aici împreună cu fiu cel mic, Joseph. În 1980 Joseph a preluat Spoken Word Publications (Editura Cuvântul Vorbit) și a redenumit-o Voice of God Recordings, Inc. (Societatea înregistrată „Înregistrări ale Glasului lui Dumnezeu”)

Biblia fratelui Branham, așa cum a lăsat-o el deschisă în decembrie 1965

Tel Aviv am 14. Mai 1948 (5. Iyar 5708)

David Ben-Gurion verliest die Unabhängigkeitserklärung des Staates Israel

David Ben-Gurion citind declarația de independență a Statului Israel

„Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăși pe Israel și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor; străinii se vor alipi de ei și se vor uni cu casa lui Iacov”. (Isa. 14:1).

„Cel ce a risipit pe Israel îl va aduna și-l va păzi cum își păzește păstorul turma”. (Ier. 31:10).

„Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările în care sunteți risipiți și vă voi da țara lui Israel»” (Eze. 11:17).

„Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul”. (Zah. 2:12).

„De la smochin învățați pilda lui (Osea 9:10): când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape”. (Mat. 24:32).

scrisorile circulare. Am folosit timpul la maximum și acum am depășit 15 milioane de mile făcute cu avionul în cursul călătoriilor misionare lunare. Un singur lucru mă întristează enorm: și anume, că după 1979 în multe orașe s-au înființat mai multe așa-zise biserici ale mesajului. Din punct de vedere biblic, există o singură comunitate a Dumnezeuului celui viu într-un anumit oraș. Toate celelalte sunt grupări de casă care sunt sub influența unor oameni care răspândesc învățăturile lor deosebite făcând apel la numele prorocului. Pavel a dat următoarea avertizare: **„Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei”** (Evitați-i – lb. engleză. (Rom. 16:17).

Dumnezeu Însuși a așezat slujbele în Biserică (Ef. 4:11; 1 Cor. 12:28). Tot El a rânduit în mod personal și această ultimă însărcinare. Toți frații care au întors spatele acestei însărcinări merg acum pe propriile lor căi și disprețuiesc Cuvântul. Toți aceștia continuă să repete citate din predici, producând apariția diferitelor grupări. Pentru mine rămâne valabil pentru totdeauna doar ceea ce este scris în Cuvânt: **„În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui...și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre”.** (2 Pet. 1:16-19).

În toți acești ani nu am intrat niciodată în discuții privitoare la unele citate; eu am vestit doar Cuvântul. Noi citim și ascultăm predicile și le lăsăm așa cum sunt. Mulțumiri fie aduse credinciosului DOMN că pot face referire la Cuvântul din 2 Tim. 4:17: **„Însă Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine și s-o audă toate Neamurile. Și am fost izbăvit din gura leului”.**

Celor aleși de pe întregul Pământ, care cred făgăduințele lui Dumnezeu, le slujim cu hrana duhovnicească pentru acest timp. Despre cei pe care El i-a trimis, DOMNUL a spus următoarele: **„Cine vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe**

Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine nesocotește pe Cel ce M-a trimis pe Mine". (Luca 10:16). Amin! Așa și este!

Noi putem vedea Mat. 24:14 împlinindu-se sub ochii noștri: **„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”**.

Toate neamurile – aceasta nu s-a mai întâmplat niciodată. Și trebuie să fie evanghelia veșnică, originală: **„Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca să vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”**. (Apo. 14:6).

Doar dragostea desăvârșită va intra acolo

Ascultați lucrul aceasta, credincioși din toate neamurile și semințiile: Mirele, care este Însuși Cuvântul, va lua la Sine doar o Mireasă a Cuvântului! În cer va fi doar Mireasa care a fost spălată în sângele Mielului, sfințită în Cuvântul adevărului și pecetluită cu Duhul Sfânt. Acum tuturor le este dată o ultimă posibilitate să se decidă dacă vor să facă parte din fecioarele înțelepte sau din cele nechibzuite. Cuvântul pentru timpul nostru a venit de la Dumnezeu și ne-a adus înapoi la Dumnezeu. Cuvântul acesta va împlini în noi scopul pentru care l-a trimis Dumnezeu: **„Tot așa și cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele”**. (Isa. 55:11). Amin. Amin.

Toți prorocii, toți apostolii și toți cei pe care El i-a trimis și-au împlinit însărcinarea lor. Fratele Branham a făcut ceea ce i-a fost poruncit lui să facă și eu am făcut ceea ce DOMNUL cel credincios mi-a poruncit mie să fac. Mireasa intră din nou în cadență, așa cum a spus fratele Branham în 5 iulie 1964: **„...în concordanță desăvârșită cu Cuvântul”**.

În decembrie 2018 voi împlini 85 de ani. Vremea călătoriilor lunare se apropie încet de sfârșit. Totul s-a diminuat: mersul, vederea, auzul; dar Cuvântul scris în inimă rămâne. Îi mulțumim lui Dumnezeu

că toate adunările de casă și bisericile din întreaga lume pot să audă, să vadă și să trăiască ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Vreau să mulțumesc din adâncul inimii fiecăruia dintre voi de pretutindeni pentru rugăciunile voastre. Fie ca Dumnezeu cel credincios să vă binecuvânteze pe toți și să facă din credința veșnică o realitate în viața voastră. Pe cât de sigur credeți voi mesajul, pe atât de sigur veți trăi desăvârșirea și veți lua parte la răpire. Îi mulțumesc DOMNULUI meu care în ianuarie 1981 mi-a dăruit trăirea extraordinară și supranaturală a răpirii. Da, noi vom fi ridicați la cer împreună. „**Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui**” (Domnul va face o lucrare scurtă și puternică pe pământ – lb. engleză). (Rom. 9:28).

Așa cum poate ați auzit deja, fratele nostru iubit Helmut Miskys a fost chemat Acasă. Aș vrea să subliniez aici că iubitul nostru frate a fost cu adevărat foarte binecuvântat și DOMNUL l-a folosit într-un mod cu totul deosebit. Fie în biserica locală, la școala duminicală, la adunările cu tinerii sau în țările vorbitoare de limba portugheză, fie în familia lui sau în familiile copiilor săi – el a lăsat urme ale binecuvântă-

Fotografia pe care ne-a dat-o sora Erika Miskys îl arată pe fratele Helmut Miskys la Havana, în Cuba, cu ocazia călătoriei misionare din martie 2018.

rii peste tot. Noi dorim scumpei noastre surori Erika Miskys și întregii familii mângâierea și binecuvântarea lui Dumnezeu. Fratele Claudio Miskys a preluat îngrijirea duhovnicească a credincioșilor din Brazilia și din alte țări vorbitoare de limba portugheză. Îi mulțumim lui Dumnezeu care se îngrijește de toate lucrurile și o va face și în continuare pentru poporul Lui.

Pentru sfârșitul de an și pentru anul care vine, vă dorim tuturor binecuvântările deosebite ale Celui atotputernic. Fie ca acesta să fie un an de jubileu (Lev. 25:8-13; Luc. 4:16-21). Fie ca Dumnezeul cel credincios să vă binecuvinteze pe fiecare din voi în toate neamurile și limbile. Vă rog, amintiți-mă în rugăciunile voastre. Vă mulțumesc foarte mult.

Lucrând din însărcinarea Lui,

Bt. Frank

Dacă sunteți interesați să primiți literatura noastră,
puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

De asemenea, puteți urmări pe Internet întâlnirile noastre
lunare din primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni:

Sâmbătă seara, la ora 20:15 (ora României)
Duminică dimineața la ora 10:45(ora României).

Predicile pot fi ascultate în treisprezece limbi.

Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform
planului Său de mântuire!

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

E-mail: volksmission@gmx.de

© de autorul și editorul E. Frank